

2. Google scholar
https://scholar.google.com/scholar?hl=ro&as_sdt=0%2C5&q=competente+digitale&btnG;
3. HOTĂRÎREA Senatului Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” din 29 octombrie 2015 cu privire la Dezvoltarea competențelor digitale ale studenților pedagogi în procesul de formare inițială;
4. Învățarea pe tot parcursul vieții
<http://mecc.gov.md/ro/content/invatarea-pe-tot-parcursul-vietii;>
5. Management Plan 2018 EUROSTAT
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/management-plan-estat-2018_en.pdf;
6. Moodle.org;
7. Regândirea educației
http://ec.europa.eu/education/policy/multilingualism/rethinking-education_ro;
8. Standarde de competențe digitale pentru cadrele didactice din învățământul generale 2015 aprobate la ședința Consiliului Național pentru Curriculum, proces verbal nr. 2-5/ 2015; - prin ordinul Ministerului Educației nr. 862 din 07 septembrie 2015
http://www.edu.gov.md/sites/default/files/cnc4_finalcompetente_digitale_profesori_22iulie2015_1.pdf.

MANAGERULUI EDUCAȚIONAL DESPRE MANIPULARE ÎN EDUCAȚIE

Dumitru PATRAȘCU, dr., hab., prof. univ.

Summary

The article contains a theoretical and applicative study on the phenomenon of manipulation in education. The author specifies the types and characteristics of the manipulators. It also brings examples of manipulations by students and teachers in the educational process and strategies for defense and combat of manipulation.

Fenomenul manipulării este infinit, adică el a fost, este și va fi prezent, în afara timpului, în viața umană. Exemple de manipulare

proprie omului găsim chiar în Sfânta Scriptură. Trebuie să recunoaștem că manipulatorul ne pândește peste tot și întotdeauna. Acesta-i părintele (tata, mana), ce organizează educația și cariera copiilor săi; profesorul, ce predă în auditoriu; copilul, ce insistă să i se cumpere jucăria care i-a plăcut; soțul care a prefăcut soția în slugă casnică, managerul și liderul care supune subalterii și adepții săi etc. Iar cel mai periculos manipulator este cel ce s-a reținut în noi înșine. Manipulatorul din interiorul nostru reprezintă acea parte a personalității noastre care, conștient (atunci aceasta este cinism) sau inconștient, folosește diferite șiretlicuri, scopul cărora este controlul situației pentru a-și atinge obiectivele.

Desigur că nu orice manipulare este dăunătoare, deoarece în lupta pentru existență avem nevoie de ea. Însă, multe manipulări sunt dăunătoare, ele ascund (maschează) lipsa spiritualității, conduc la daună în educație și la distrugerea familiei, carierei, organizației, statului, vieții în ansamblu. Psihologia umanistă percepe manipularea existentă în societatea contemporană ca ceva ce transformă oamenii în roboți, incapabili să-și manifeste simțurile deschis și spontan.

Actualmente societatea este orientată spre relații de piață, unde cunoașterea omului consumator și manipularea lui devine destul de importantă. În Republica Moldova nu există o economie de piață exemplară și manipularea se manifestă peste tot. Aceasta are loc datorită faptului că noi am moștenit de la regimul sovietic totalitar unele relații de robie, impersonale, lipsite de stimă reciprocă a oamenilor.

Primul pas pe care noi trebuie să-l facem în calea spre salvare este conștientizarea manipulărilor sale. Însă nu ca o sentință fără milă a sa, ci ca material care trebuie refăcut. Omul nu va putea deveni actualizator, dacă nu speră că aceasta poate avea loc.

Conform unor teorii, omul este *iresponsabil* și are nevoie ca să *pună responsabilitatea pe alții*; omul contemporan *joacă în jocuri*, este *personalitatea, care acționează în baza accețiunilor alogice*.

Astfel, omul manipulator este o personalitate nenorocită, care tinde să se conducă pe sine și pe cei din jur, însă are o atitudine față de oameni ca și față de obiecte, nu-și recunoaște falsitatea și nerealizarea sa. Așadar, fiecare dintre noi este manipulator și actualizator în același timp. Omul are un început sincer, care îi permite să creadă în sentimente, să se bucure pentru succesele altora și, totodată, să se manifeste ca un dușman adevărat, invidios, ipocrit, perfid și răzbunător. Diapazonul comportamental al procedeelor omului mediocru este destul de mare, și, pentru aceasta, el pierde multe forțe, atâtea câte îi trebuie manipulatorului pentru a se transforma în actualizator. Cum să ne transformăm în actualizatori, și cum să aflăm care tip de manipulator domină în personalitatea noastră?

Cu acest scop noi am evidențiat tipurile de bază ale manipulatorilor, care, cu ușurință, vor fi recunoscute din experiența de relaționare cu copiii, părinții, pedagogii, prietenii și alte persoane.

Tabel 1. Tipuri de manipulatori

Tipul	Caracteristica tipului	Varietățile tipului
1. Dictatorul	El își supraapreciază puterea. El domină, ordonă, citează autorități, conduce cu victimele sale.	Supraveghetorul, Șeful, Bossul, Dumnezeii Mici.
2. Cârpa	Este victima Dictatorului și opusul lui. Cârpa manifestă o mare măiestrie în interacțiune cu Dictatorul; supraapreciază sensibilitatea sa. Cele mai caracteristice procedee sunt: a uita, a nu auzi, a tăcea pasiv.	Iphondru, Prostul/Stupidul, Cameleonul, Conformistul, Sfiosul, Renunțătorul.
3. Calculatul	El supraapreciază necesitatea de tot și de a controla pe toți; minte, evită, se stăruie să păcălească și să controleze pe alții.	Afacerist, Jucător în pocher, Reclamator, Șantajist.

4. Lipitorul	Este opusul Calculatului. Supraapreciază dependența sa. Este o personalitate care vrea să fie obiectul grijii. Permite și impune pe ascuns ca alții să facă lucrul lui.	Parazitul, Tânguitorul, Văicărătorul, Copilul Veșnic, Ipohondrul, Întreținutul, Neputinciosul, Omul cu deviza <i>Of, viața n-a reușit și de aceea...</i>
5. Huliganul	Supraapreciază agresivitatea, duritatea, reavoința sa; conduce apelând la diferite amenințări.	Ofensatorul, Inamicul, Gangsterul, Amenințătorul. Femeia Arțăgoasă.
6. Băiatul Bun	Supraapreciază grija, dragostea și atenția sa; omoară cu bunătatea. Ciocnirea cu el este mai greoaie, decât cu Huliganul. Nu poți lupta cu Băiatul Bun. În conflictul Huliganului cu Băiatul Bun pierde Huliganul.	Slugarnicul, Moralistul, Binevoitor, omul Organizației.
7. Judecătorul	Supraapreciază critica sa; nu crede nimănui, are o mulțime de învinuiri, se indignază, iartă cu greu.	Atotștiutorul, Acuzatorul, Denunțătorul, Acumulatorul de Probe, Defăimătorul, Apreciatorul, Răzunătorul, Impunătorul de recunoaștere a vinei.
8. Avocatul.	Este contrariul Judecătorului. Subliniază susținerea sa și indulgența față de erori; el strică pe alții, retrăind prea mult; permite celor care îi apără să stea pe picioare și să devină independenți; nu se preocupa de lucrurile sale, are grijă de alții.	Cloșca cu pui, Consolatorul, Ocrotitorul, Ajutorul, Salvatorul, Martirul, Neprecupețitul.

În continuare prezentăm manipulările folosite de elevi în relațiile cu cadrele didactice. De exemplu, perturbarea lecțiilor de control și evaluare a cunoștințelor, cu o gamă largă de moduri, de la clasice la nou-născocite.

Manipularea Pasărea în clasă

Cineva din elevi aduce o pasăre în clasă. Astfel elevii se sustrag de la lecție. Să prinzi o pasăre nu este ușor, iar băieții nu

sunt interesați de ea. Învățătorul singur nu o poate prinde, ceea ce provoacă distracție în întreaga clasă.

Obiectivul impactului în acest caz este neajutorarea profesorului în această situație de urgență. Momeala este dragostea copiilor față de creaturile vii și reacția emoțională a copiilor la aceasta.

Protecția pasivă nu este posibilă aici. Activitatea poate consta în următoarele: este necesar să se facă astfel încât elevii să sufere, dacă vor reacționa la o pasăre. De exemplu, profesorul spune:

- Anunț! Deoarece pasărea ne împiedică să vorbim, vom scrie ... o lucrare scrisă. Acuși plec să aduc variantele de control din sala profesorilor. Dacă pasărea va rămâne în clasă, vom scrie. Dacă va zbura, vom continua programul.

Când se întoarce, în clasă pasărea nu va mai fi.

De fapt, aceasta este o contra-manipulare. Profesorul a acceptat jocul și l-a continuat într-o direcție nefavorabilă pentru manipulatori. Spre regret, profesorii nu sunt întotdeauna capabili să facă cu onoare față acestor manipulări și nu iau în considerare numărul de lecții întrerupte în așa fel.

Manipularea Șoarecele!

Ideea este similară celei anterioare. Ținta expunerii este aceeași ca în primul caz, iar momeala este reacția violentă a celor care se tem de șoareci.

Manipularea Dezechilibrarea profesorului

Un elev creează sunete care interferează cu lecția, de exemplu, rotește un creion pe podea. Detectarea sursei de sunet este dificilă, zgomotul îl face pe profesor nervos, și în cele din urmă se descompune/dezechilibrează.

Această manipulare se aplică numai profesorilor care nu-s rezistenți. Pentru că este temperamentul rapid și este ținta impactului.

Manipularea Comportament de apel

Scopul acestei manipulări este de a atrage atenția clasei printr-un truc nestandard, de a-și ridica statutul printre colegi. Aceasta este una dintre realizările concrete ale acestui obiectiv.

Profesorul, salutând clasa, observă că unul dintre elevi din ultima bancă s-a întins pe scaun. Face o remarcă. Clasa s-a oprit: Ce ar face profesorul?

Un profesor neexperimentat va fi nervos și va intra în conflict cu elevul. În acest fel, obiectivul va fi atins. Pentru această manipulare există și contra-manipulare. De exemplu, profesorul se adresează acestui infractor:

- Probabil că este inconfortabil să stați pe birou, înghesuit. Poate mai comod te vei simți culcat în fața clasei?

- Și asta e o idee.

Sub râsul clasei elevul iese și se culcă lângă tablă, mulțumit de atenția tuturor. Apoi profesorul abordează subiectul interesant pentru elevi și distrage clasa de la cel care este culcat la tablă. Întrebările vin una după alta, apare o discuție. Despre *original*, întins pe podea, toți uită complet în cazul dat. Astfel, profesorul a provocat o atracție mai mare în rândul elevilor decât intrusul nefericit, după care poziția acestuia a devenit pur și simplu ridicolă. *Originalul* a primit o lecție bună.

Manipularea Cel cu obrazul gros

Un elev nu dorește să fie prezent la lecțiile unui profesor. De la începutul lecției, elevul îl aduce pe profesor la starea iritantă. Aruncă replici care întrerup lecția. Profesorul reacționează impulsiv, face observații lipsite de tact cu etichetări, și, conform legii escaladării potențialului de conflict, manipulatorul se ridică cu zgomot și părăsește sala de clasă, știind că profesorul nu va anunța părinților sau administrației despre comportamentul lui.

Analiza tranzacțională prezintă: profesorul a pierdut controlul asupra sa și a trecut de la poziția Părinte (învață) în poziția copilului (simțurile predominanța).

Manipularea Pacient imaginar

Procesul destul de primitiv și, prin urmare, cel mai des jucat, elevul se preface că este bolnav. Scopul urmărit este sentimentul de milă pe care adulții trebuie să-l exercite (și să-l arate) copiilor. Momeală – imposibilitatea în mediul școlar de a verifica validitatea acestor plângeri.

Manipularea Ciocnirea adulților frunte în frunte

De exemplu, ciocnirea părinților și profesorilor.

- Eu n-am putut face temele de acasă, pentru că ieri am avut oaspeți.

- Tatăl meu crede că este o pierdere de timp.

Sau montarea unui profesor împotriva altuia:

- Nu am putut îndeplini sarcina pe acasă, pentru că am fost încărcăți atât de mult de matematică (fizică, chimie, etc.), că nu a mai rămas timp pentru subiectele date de Dvs.. Și așa de fiecare dată!

În ambele cazuri, ținta impactului este neregularitatea volumului de sarcini de la domiciliu și inconsecvențe în acțiunile profesorilor. Momeală – compararea acțiunilor sau declarațiilor păților opuse.

Manipularea Ce rochie minunată!

Eleva nu a învățat lecția și, cu frică, așteaptă apariția profesorului în sala de clasă, deoarece, judecând după note, ea ar trebui să fie întrebată astăzi.

Apare profesoara. Are o rochie nouă. Eleva manipulator vede că este o șansă pentru ea! Cu ochi entuziasmați, ea se uită la profesoară, dând toate privirile ei să știe că este admirată pentru noul costum.

*La fel ca orice femeie, profesoara înțelege sensul acestor priviri ale fetei. Și aceasta nu o lasă indiferentă. După ce a înțeles acest lucru, eleva ridică mâna **pentru a completa răspunsul** colegului de clasă. Și are o ocazie ușoară de a excela: la urma urmei, manualul deschis este în fața ochilor ei.*

Obiectivul impactului este dorința femeii de a admira. Momeala este o evaluare entuziastă a rochiei ei noi.

Manipularea *Ne-ați promis!*

Profesorul începător este timid cu fetele. El este înconjurat de eleve, care umple pieptul, dovedind că le-a promis că le va nota. Tânărul ascultă, roșește și luptă slab. Transpirând de emoție, el le notează.

Ținta expunerii este timiditatea. Momeala este o promisiune făcută. În alte cazuri, ținta și momeala pot fi diferite.

Când apelul sexual este pe calea cunoașterii

În timpul examenului, eleva își pierde privirea în ochii profesorului:

- *Dle profesor, pentru a lua examenul, sunt gata să fac orice!*

- *Orice?*

- *Da, asta e tot!*

- *Ei bine, du-te și învață subiectele de examen!*

Răspunsul crud.

În procesul educațional **cadrele didactice** recurg la gestionarea și manipularea ascunsă a elevilor – violență psihologică a elevilor. Aproape o treime din adolescenți abandonează școala din cauza violenței psihologice din partea profesorilor sau a colegilor.

Manipularea *Escrocii*

Unii profesori (și educatorii ai instituțiilor preșcolare) îi învață pe copii să raporteze cine încalcă regulile stabilite (înjurături, huliganism, fumat etc.). Pâra este încurajată.

Obiectivul impactului este dorința copilului de a primi lauda maturului. Momeala – încurajare și „relație specială”.

Manipularea *Preferanții*

Profesorul este mai calm atunci când există *ai săi* printre elevi, pe care îi mituie prin faptul că este mai loial față de răspunsurile și lucrările scrise.

Ținta și momeala sunt exact la fel ca în manipularea anterioară. Cu toate acestea, împărțirea în cei dragi și alți elevi poate

fi dictată de diferite motive, după cum este descris în următoarea scenă, martorul căreia a fost autorul.

În autobuz vorbesc două prietene, tinere învățătoare. Una spune alteia despre elevii săi: Oh, îmi plac băieții smoliți, și pe cei cu păr blond să nu-i văd în ochi!

Imoralitatea acestei abordări față de copii este evidentă. Copiii, pentru care dragostea și bunătatea sunt atât de importante, primesc o parte din dispreț numai pentru că învățătoarei nu-i place culoarea părului. Dar atitudinea față de profesor, ei o vor transfera în atitudine față de învățare și școală în general.

Manipularea *Toată clasa rămâne după lecții!*

De obicei, profesorul recurge la acest lucru pentru a influența astfel vinația din clasa de elevi.

Astfel, profesorul își depune responsabilitatea pentru menținerea ordinii pe elevi. Copiii nu înțeleg astfel de subtilități, dar intuitiv simt că există ceva necinstit. Însă, indignarea lor este întotdeauna îndreptată către profesor.

Obiectivul impactului aici este dorința copiilor de a se întoarce acasă și momeala – lipsa de apărare a elevilor în fața autorității profesorului.

Manipularea *Scăderea notei*

Strict vorbind, profesorul nu are dreptul să reducă/scadă nota elevului la obiectul său pentru comportamentul lui necorespunzător. Există note speciale pentru comportament în agenda elevului, se atenționează sau se cheamă părinții la școală, etc.

Ținta de influență este dorința elevului de a avea nota pe care o merită. Momeala – imposibilitatea reală de a contesta evaluarea, deoarece analiza acestui incident va expune elevul într-o lumină și mai rea – se vor deschide *faptele* acestuia. De aceea protestul celui care a suferit de această manipulare nu depășește indignarea în conversația cu profesorul însuși.

Manipularea *Ești cel mai inteligent*

Acesta este modul în care unii profesori reacționează la problemele dificile ale elevilor. Aceasta este una dintre formele răspunsului atunci când profesorul nu știe cum să răspundă. Există și alte forme posibile.

Discipolul: *De ce Neper a pus numărul e în baza logaritmilor?*

Profesorul: *Nu l-am întrebat de ce.*

Clasa râde, știind că Neper a murit cu mult timp în urmă. Acest *spirit* al profesorului este mai rău decât sabotajul/prejudiciu: elevii mai curioși nu vor deranja niciodată acest profesor cu întrebări. Păcat. La urma urmei, așa se ucide dorința de cunoaștere.

Manipularea *Mergem la cinema*

Îmi amintesc un caz din școală. Odată, într-una din clasele primare, învățătoarea a anunțat că mâine elevii vor merge la cinema gratuit. Toți trăiau atunci destul de prost, iar vizitarea cinematografului a generat un mare entuziasm. La școală au venit chiar și cei care au fost eliberați din cauza bolii.

Elevii au plecat cu bucurie de la poarta școlii. Dar nu au ajuns la cinematograful, dar ... la cabinetul dentistului.

Acest lucru s-a întâmplat acum 55 de ani. Dar șocul, prin care au trecut copiii, este amintit până în ziua de azi.

*Copiii iubeau foarte mult învățătoarea. Fostii elevi își amintesc de ea cu recunoștință și acum. Și încearcă s-o justifice. Scopul învățătoarei a fost bun: dinții trebuiau tratați în timp util. Dar șocul emoțional al înșelăciunii a provocat în sufletul copiilor o rană pe toată viața. Dauna psihologică a copiilor din această acțiune servește ca un semn al manipulării învățătoarei. Câștigul învățătoarei a fost în simplitatea organizării *activităților*. Acest lucru a eliminat campania repetată cu evadatorii, de impactul asupra părinților etc., pierderea este morală.*

Manipularea *Și cine sunt părinții?*

Atunci când are loc selectarea copiilor în clase de prestigiu (școli), există cazuri de *concurență* a părinților: încerca să ia pe acei

copii, al cărui tată și mamă au posibilitatea de a face ceva pentru învățător. Anterior, aceasta se asocia cu o lipsă de bunuri. Angajații din comerț, pe timpuri, au avut un mare avantaj față de ceilalți. Actualmente – situația financiară a părinților, capacitatea lor de a *mulțumi* în mod regulat învățătorului.

Părinții neînțelegători sunt influențați prin șicanarea afectivă a elevilor. Informațiile de acest tip se răspândesc destul de repede în clasă, iar elevii *ajută* părinții să realizeze nevoia de daruri, precum și costul acestora. O astfel de *educație* îi deformează pe copii.

Manipularea Autoafirmarea

Puterea asupra ucenicilor pentru unii profesori este un scop în sine. Ei au plăcere, purtându-se rău cu copiii. Astfel își realizează necesitățile lor de a domina pe cineva.

Semnele caracteristice ale acestor profesori: managementul elevilor cu ajutorul comenzilor de tipul: Ridică-te!, Ia loc!, Mergem în clasă!, Vin-o la tablă!, Deschide-ți agendele! Etc. Copiii se tem de acești învățători și profesori ca focul.

Gestionarea latentă a profesorilor

Acordarea stimei de sine

Gestionarea ascunsă a copiilor joacă un rol pozitiv, dacă are scopul (spre deosebire de manipulare) de a le cruța mândria și demnitatea.

Bănuiește pe elevii

Ele se referă la gestionarea ascunsă. Copiii – atât adolescenți cât și liceeni – se tem de a fi ridiculizați de clasă. A face ca elevii să râdă este ușor, deoarece nevoia de a râde de ei este enormă (și depășește considerabil nevoia corespunzătoare a adulților). Și, prin urmare, un cadru didactic inteligent și plin de resurse poate organiza un *râs prietenos* la unul dintre elevi.

Astfel de profesori se tem: potențialii violatori la lecții *au grijă de punctele lor forte* pentru ceilalți profesori. Astfel, dacă batjocura se așteaptă numai de la infractori de disciplină sau leneși, atunci nu există nici o pretenție față de acest tip de management sub acoperire.

Este o chestiune diferită, dacă profesorul folosește taunțele/badjocura pentru a-i presa pe elevi fără a avea nevoie specială de ea, cu atât mai puțin să umilească unul dintre ei.

Egal cu fratele mai mare

Dacă fratele sau sora mai mare a studiat în aceeași școală și este mai buni decât copilul mai mic, atunci comparația cu performanța lor academică domină constant elevul. Practica arată că această metodă de management ascuns din partea profesorilor este foarte eficientă, mai ales dacă se desfășoară într-un mod discret (cu toate acestea, orice idee remarcabilă poate fi răsfățată de performanțe proaste).

Destul de des auzim poveștile foștilor elevi despre cum a trebuit să *prindă notele* fraților mai mari (surorilor) în întreaga sa școală.

Obiectivul impactului aici este concurența copiilor din familie pentru dreptul de a fi cei mai buni. Și arbitrii sunt profesori și părinți. Momeală – comparație a progresului.

Interesul față de subiect

Este cauzată de managementului direct și ascuns.

Obiectivul impactului este curiozitatea naturală a copiilor. Dar pentru a ajunge la ea prin formulările uscate de reguli și legi, sunt necesare momeli eficiente.

Și aici, tot ceea ce a fost spus despre atracție, despre căile de atragere și de păstrare a atenției, sunt potrivite pentru profesor.

Scrisori către părinți

Scrisoarea decanatului părinților studenților – s-a dovedit a fi cel mai puternic mod de a motiva aceștia din urmă să îmbunătățească atitudinea față de lecții.

Fiind ruși de sub îngrijirea părinților (în special cei care au plecat de acasă) și profitând de un control slab în învățământul superior pentru frecventarea universității, unii studenți lipsesc de la lecții și ca rezultat - un scor rău în sesiune.

La mulți dintre ei „le vine mintea la loc“, aflând că decanul poate comunica părinților cum copilul lor justifică eforturile familiei pentru a-l menține în universitate.

Acesta este un bun exemplu de management ascuns al studenților/elevilor.

Includeți în lucrare pe fiecare

Profesorul conduce jocurile de afaceri la obiectul său. Premiul: Cea mai bună echipă va primi creditul în mod automat. Profesorul observă că un student, practic, nu este implicat în lucrul în echipă, sta la o parte.

Profesorul se apropie de această echipă cu următoarele cuvinte:

- Băieții, productivitatea muncii în grup depinde și de locația participanților. Cea mai eficientă activitate este atunci când grupul se află într-un cerc. Toți sunt egali, toți văd și aud bine. Să ne așezăm în felul următor și veți avea mai multe șanse să câștigați.

În acest mod simplu, profesorul a evitat nevoia de a face un comentariu participantului pasiv. Obiectivul impactului a fost dorința membrilor grupului de a câștiga jocul. Momeală – informații despre rolul plasării participanților.

Este interesant faptul că elevul pasiv a înțeles totul și a raportat la una din următoarele lecții, printr-un bilețel, când participanților li s-a cerut să scrie, despre exemple, de management ascuns, cunoscute. Acest impact asupra lui a fost evaluat pozitiv.

Bibliografie

1. Patrașcu, Dumitru, Gaștea, Ruslan, Fantasma mentalității. Î.S.F.E., Tipografia Centrală, Chișinău, 2011.
2. Patrașcu, Dumitru, Managementul conflictului în sistemul educațional, Reclama, Chișinău, 2017.
3. Патрашку, Д., Феномен манипулирования в учебных заведениях // Institutul de Științe ale Educației: Istorie, Performanțe, Personalități, Conferința Științifică Internațională (2016, Chișinău) Institutul de Științe ale Educației: Istorie,

Performanțe, Personalități: Materialele Conferinței Științifice Internaționale consacrate aniversării az 75 da ani de activitate, 20 – 21 noembrie 2016, Chișinău / coord. Șt.: Lilia Pogolșa, et. al. – Institutul de Științe ale Educației (Tipogr. „Impressum”), Chișinău, 2016, pp. 253 – 260.

CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ A ȘCOLII ÎN CONTEXTUL SCIMBĂRII

Pavel MACARI, dr., conf. univ.

Summary

The article contains a theoretical study of the school organizational culture at a time of changes in the educational system. It is noted that the process of changing and developing of the school organizational culture requires a leadership and management style that facilitates the development of constructive policies, systems and structures that support the continued development of the school. The education system of the educational institution, based on a healthy organizational culture, needs to be continually transformed to connect it to the demands of society that are changing at an increasingly dynamic pace.

Cultura organizațională a unei instituții de învățământ reprezintă un subiect al managementului educațional, căruia, în prezent, i se acordă o mare atenție. Școala, care își dorește să devină nu doar o organizație funcțională, dar și originală, va depune eforturi substanțiale pentru ca să traseze o cale proprie de dezvoltare și va convinge părinții, pedagogii, elevii să respecte și să promoveze tradițiile, Concepția despre școlile cu o cultură organizațională distinctivă nu este nouă. Încă în anul 1932, W. Waller scria: „Școlile pot avea o cultură doar a lor: ritualuri, anumite reguli în relațiile interpersonale, un cod moral bazat pe acestea” [3, p. 7]. Anume termenul *cultură organizațională*, care vizează reguli și tradiții nescrise, norme și așteptări – toate determinând felul în care oamenii acționează, se îmbracă, vorbesc etc., este cel mai indicat în a-i ajuta